

Mästare, hör hur det stormar

Innerligt ♩. = 52-66

1. Mäs-ta-re, hör hur det stor-mar och vå-gor-na hö-ga går.
 2. Her-re, be-drö-vad i an-den och mod-fälld i dag jag är.
 3. Her-re, för-bi är all fa-ra, nu ha-vet i still-het ler.

Se, sky-ar-na hot-fullt sig for-mar, ej skydd el-ler hjälp vi får.
 Jag be-der: o räck mig blott han-den! O vak-na, mig hjälp be-skär!
 Så mildt ly-ser sol-strå-lar kla-ra, ej o-ro mig plå-gar mer.

Mär-ker du ej att vi sjun-ker? Hur kan du so-va då?
 Stor-mar av syn-der och ängs-lan plå-gar min ar-ma själ.
 Fräl-sa-re, ald-rig mig läm-na, dröj i min far-kost kvar.

Om du in-te står upp till vår rädd-ning, skall dö-den oss sä-kert nå.
 O jag sjun-ker, jag sjun-ker, o Her-re, mig räd-da och allt gör väl.
 Då jag vet jag skall all-tid i trygg-het i star-kas-te vind gå klar.

Ditt ord kan be-tving-a den vre-da våg: Frid, var lugn.
Frid, var lugn. Frid, var lugn.

Mör-ker och synd och allt ont på jord ger vi-ka för di-na be-

fal-lan-de ord. Ett skepp går ej un-der med dig om-bord, du jor-dens och

him-me-lens Ko-nung smord! De ly-der al-la din vil-jas bud: Frid, var lugn;

frid, var lugn. De lyss-nar ef-ter din stäm-mas ljud: Frid, frid, var lugn.